

ת"פ (ראשון לציון) 53573-04-24 - מדינת ישראל נ' בועז קטרון (עציר)

ת"פ (ראשון-לציון) 53573-04-24 - מדינת ישראל נ' בועז קטרון שלום ראשון-לציון
ת"פ (ראשון-לציון) 53573-04-24
מדינת ישראל

נגד

בועז קטרון (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[19.12.2024]

כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

החלטה

בקשות הנאשם להורות על ביטול כתב-האישום בהתאם ל"הגנה מן הצדק" ולזימון עדי הגנה.

כתב-אישום מייחס לנאשם ריבוי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

באופן כללי, נטען באישום הראשון, כי הנאשם הגיש לתיק בית-המשפט מכתב ובו איומים על שופטת, על עו"ד, על עובדת שלו ועל קבלן הוצאה לפועל, ובאישום השני נטען ששלח מייל ובו איומים נוספים על השופטת ועל עוה"ד. לאחר שהנאשם מסר תגובה לכתב-האישום, נראה כי הוא מודה במשלוח המכתב והמייל, אלא שטענתו היא כי התוכן אינו עולה כדי איום, שדבריו לא עברו את הרף הפלילי, שהוא נעדר את היסוד הנפשי הנדרש לגיבוש העבירות, שדבריו נכתבו מתוך תסכול, תוך שהוא מעניק פורקן לרגשותיו ובמסגרת חופש הביטוי שלו (סעיפים 7, 21 לתגובתו וסעיף 4 לבקשתו לזימון עדים).

בכל הקשור לטענה כי התקיימו דרישות הדין לגיבושה של הגנה מן הצדק אני קובע כי יש לדחות אותה מן הטעמים הבאים:

טענות הנאשם בסעיף 3 לגבי טיב הגנתו במהלך פרשת התביעה הן טענות בעלמא, אין להן על מה לסמוך לפיכך יש לדחותן.

סעיף 18 כולל טענה ל"פגמים" מבלי פירוט מוכח של ממש העולה כי "הגנה מן הצדק", ובשלב זה של הדיון, בטרם החלה פרשת ההגנה לא ניתן להכריע ביחס לאלו.

סעיף 19 כולל טענה כללית ביחס לסדר הדין. מצויים אנו לאחר סיום פרשת התביעה, הנאשם היה מיוצג כדין. לאחר סיומה, ביקש ב"כ הנאשם להתפטר מייצוג הנאשם ובית המשפט אישר את בקשתו. לקראת פתיחת פרשת ההגנה על הנאשם לשכור לעצמו ייצוג חלופי או לייצג את עצמו. לא מצאתי כל פגם בסדר הדין ובוודאי לא כזה העולה כדי הגנה מן הצדק, כפי טענתו של הנאשם.

אכן, בתחילת פרשת ההגנה הנאשם הפריע לקיומו של ההליך ולפיכך לאחר אזהרה הוא הורד מטה אל בית המעצר, אך כל זכויותיו הדיוניות נשמרו.

הבקשה כוללת פרטים נוספים, כגון שהנאשם עותר ל"ניצחון מוחלט", לשחרורו המידי מן המעצר ולפיצוי ש"לא יפחת מעשרה מיליון ₪" - את הבקשה לשחרורו המידי יגיש נא הנאשם לשופט המעצרים ואילו שאלת הפיצוי מקדימה את זמנה.

על כן אני דוחה את הבקשה לביטול כתב-אישום בהתאם ל"הגנה מן הצדק".

בכל הקשור לבקשה לזימונם של עדים: הנאשם נימק את בקשתו לזמן את העדים משום שברצונו לבחון האם דבריו מגלמים איום ממשי, והאם הם איום החוסה תחת הדין.

כאמור לעיל, הנאשם הודה כי שלח את המכתב ואת המייל והוא טוען שהוא נעדר יסוד נפשי וששני אלו הם פרי תסכולו האישי וחוסים תחת חופש הביטוי.

על כן, נוכח זירת המחלוקת, אמור הנאשם להעיד להגנתו ולהסביר את מעשיו, שכן רק הוא יכול ללמד סנגוריה על היסוד הנפשי ועל מניעיו.

אין שום רלוונטיות לחקירת העדים, מה גם שהשופטת כלל לא נחשפה אל המייל ואין זה מעלה או מוריד מה יכולה הייתה לחשוב על מה שאין היא מודעת לו.

אזכיר כי בית-המשפט יקבע האם בתוכן קיים איום רציני וממשי בהתאם למבחנו של "האדם הסביר" ואין כל רבותא בשמיעת עדות השופטת לעניין זה.

בנוסף, הנאשם ביקש בסעיף 9 כי יזמנו עדים, שבכוחם להעיד על שיטת ההתנהלות הנטענת בפני השופטת בהליכים דומים. עדים אלו אינם רלוונטיים כלל ועיקר. אין כל משמעות לשאלת ההתנהלות הנטענת בהליכים אחרים ובית-המשפט לא יברר במסגרת ההליך שבפניו הליכים צדדים אחרים.

על כן, הבקשה לזימונם העדים נדחית.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ה, 19 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.